

HYVÄSTIT HELSINGILLE

Annikki Kaikkonen on yksi niistä työnohjaajista, joka ei tullut valituksi viime syksynä Helsingin kaupungin sotetoimialan kilpailutuksessa.

Hän vaati oikaisua sosiaali- ja terveyslautakunnalta ja valitti markkinaoikeuteen. Oikaisuvaatimus ei mennyt läpi ja markkinaoikeus hylkäsi valituksen.

Miksi valitit markkinaoikeuteen?

”Sielu ei sietänyt sitä tapaa, jolla Helsingin hankintakeskus kohteli sotetoimialaa”, Kaikkonen sanoo.

”Kilpailutus poikkesi aiemmista. Kokonaismääräraha leikkautui liki puolella. Työnohjaajien koulutus- ja työkokemusvaatimuksia alennettiin. Valituksi tuli vähemmän koulutettuja ja kokemattomia työnohjaajia. Se on verorahojen väärinkäyttöä,” hän jatkaa.

Hankintalain mukaan tarjousista on valittava koko-

naistaloudellisesti edullisin. Kaikkosen mukaan koulutettu ja kokenut työnohjaaja on taloudellisestikin kannattavin valinta.

Hän halusi markkinaoikeudelta päätöksen, että Helsingin kaupungin olisi järjestettävä uusi kilpailutus uusien kilpailutusriteerein. Näin hän toivoi myös oman pestinsä jatkuvan.

KOKEMUKSEN PIENI MERKITYS

Hinnan painoarvo kilpailutuksessa oli 70 prosenttia, laadun eli työnohjauskokemuksen ja alan työkokemuksen yhteensä 30 prosenttia.

Enimmäispisteet laadusta sai, jos oli sadan tunnin työnohjaus kolmen vuoden ajalta ja viiden vuoden työkokemus alalta.

Maksimipisteisiin ei siis vaadittu kovin pitkää kokemusta.

Kaikkonen on toiminut so-

siaali- ja terveydenhuollon työnohjaajana yhteensä 36 vuotta, alan työkokemusta hänellä on enemmän. Kilpailutuksessa hän ei saanut kuitenkaan laatupisteitä työnohjaajakokemuksesta, koska Helsingin kaupungin mukaan hän ei ollut lähettänyt riittävän tarkkaa erittelyä työnohjauskokemuksestaan.

Kaikkonen vetoaa työnohjaajan vaitiolovelvollisuuteen.

”Luottamuksellisuus on minulle pyhä periaate. En olisi voinut avata referenssejä tarkemmin.”

Hän kertoo toimittaneensa Helsingin kaupungille sanaanastaa samaan referenssikuvauksen kuin Vantaan kaupungille ja HUS:lle. Jälkimmäisille ne riittivät.

Markkinaoikeus totesi, että hankintayksikkö ei ole menetellyt oikeusohjeiden vastaisesti. Markkinaoikeuden mukaan kaikkia tarjoajia on kohdeltu yhdenvertaisesti,

tasapuolisesti, avoimesti sekä syrjimättömästi, eikä kokeineita ja koulutettuja ole syrjitty.

”Nyt tutkittiin prosessin lainmukaisuutta, hintataso, kilpailuskriteerit tai itse ’tuote’, eli työnhalaus ei kiinnostanut. Kuntien päätösvalta ja itsemääräämisoikeus on tässä laintulkinnassa äärimmäisen laaja”, Kaikkonen toteaa.

Hän on pitkään seurannut kunnallista päätöksentekoa. Hän on myös toiminut kaupunginvaltuutettuna Iisalmissa ja Pohjois-Savon sairaanhoitopiirin hallituksessa.

HINTA KUITENKIN RATKAISI

Vaikka Kaikkonen olisi toimitannut tarkemman erittelyn työnhajautyönsä sisällystä, häntä ei olisi valittu hänen hintansa takia.

”Hintani oli erittäin kokeen päätoimisen yrittäjän hinta. Nostin viisi vuotta vanhaa ryhmähintaa 30 eurolla, koska sama hinta oli hyväksytty HUS:in ja Vantaan kilpailutuksissa.”

Annikki Kaikkonen on paitsi työnhajaaja, myös yhteiskuntatieteiden tohtori, psykoterapeutti, sosiaalipsykologi ja sosiaalityöntekijä.

Helsingin kaupungin kilpailutuksessa hyväksytyjen joukossa oli hänen mukaansa liian vähän sosiaalityöntekijätaustaisia ryhmätyönhajaajia. Hän löysi kilpailutuksessa hyväksytyjen listalta vain kolme ryhmätyönhajaajaa, joiden hän tietää olevan myös

päteviä sosiaalityöntekijöitä.

”Sosiaalityöntekijöiden työnhajaajan on tunnettava heidän työnsä lainsäädännöllinen perusta ja kyettävä tukemaan ammatti-identiteetin rakentumista”, hän katsoo.

YRITTÄJÄN RISKILLÄ ILMAN JURISTIA

Kaikkosen piina kesti puoli vuotta. Kilpailutus päätös tuli syyskuussa ja markkinaoikeus antoi päätöksensä helmikuussa.

”Olisin kaivannut avukseen tiukkaa juristia, joka olisi hankkinut kannuksensa vastaavanlaisten tapausten hoitamisessa, mutta sellaista en löytänyt.”

Niinpä hän päätti ryhtyä ”kaappijuristiksi”, kysyä neuvoja mahdollisimman paljon ja hoitaa itse satojen liuskojen paperirumban.

”Toisaalta ei minulla olisi ollut varaakaan ammattijuristiin, sillä yrittäjän vakuutus ei kata markkinaoikeuden tai hallinto-oikeuden kuluja.”

Päätit ottaa riskin?

”Minussa on sen verran maailmanparantajaa, että niin päätin.”

Eniten tukea ja hyviä vinkkejä hän sai Suomen yrittäjien juristilta ja sosiaalialan korkeakoulutettujen ammattijärjestö Talentiasta.

Lainopillista neuvontaa ja konkreettista tukea hän olisi toivonut myös STORyltä.

STOryn yhteiskuntasuhteiden työryhmä, johon Kaikkonenkin kuuluu, on vasta hiljattain aloittanut kilpailu-

tusta koskevan ohjeistuksen päivittämisen.

VIIMEINEN KILPAILUTUS

Kaikkonen ei aio valittaa markkinaoikeuden päätöksestä.

”Arvioin, etten menestyisi. En halua laittaa tähän rahaa enkä voimia enää enempää.”

Sait Helsingin kaupungilta bruttotuloa viime vuonna noin 25 000 euroa. Mitä näin suurten tulojen menetys vaikuttaa sinuun?

”Mitäs kuvittelisit? Olen päätoiminen yrittäjä.”

Kaikkosen maksettavaksi lankesi Helsingin kaupungin oikeudenkäyntikuluja 4 860 euroa. Oikeudenkäyntimaksun MAO kohtuullisesti 6 000 eurosta 500 euroon.

”Tässä valossa en ihmettele, ettei kilpailutus päätöksistä juuri valiteta.”

Kaikkosella jatkuu toukokuun jälkeen enää kaksi Helsingin kaupungin työnhajautyönsä suorahankintana.

”Ensi vuonna kotikaupunkini ei 18 vuoden jälkeen enää osta minulta palveluja. Psykoterapiatyöni jatkuu yhteistyössä Kelan kanssa ja työnhajautyöt HUS:ssa, Vantaalla ja muualla. Olen tehnyt aina puolet työajasta työnhajautyönsä ja puolet psykoterapiaa.”

”Jossain vaiheessa pitää siirtyä eläkkeelle ja sitä ennen vähentää töitä, mutta vielä ei ole sen aika. Voi olla, että tämä oli viimeinen kilpailutus, johon osallistuin.” ●●

EVA-RIITTA SEIES